

Publicerad 2007-09-21 16:16 av Carola Jeryd

Tystnad som gör ont

Pandoras aska

Jag har satt dig på piedestal
Just nu vill jag bara riva ner dig
Som ett gammalt inventarium
har du börjat damma igen
Jag kan inte bestämma mig
Ska jag slänga ut dig
eller kanske bara möblera om lite...
Ner från piedestalen skall du
Det är en sak som är säker

I min mind-map står ledord som;
vägledande, trygg, modig,
världsvan, stark och omdömesgill
I mitten står Du och strålar som en sol
i mitt universum
Astrologi är uppenbarligen inte min starka sida.
Jag borde ha riktat min stjärnkikare åt ett annat håll.

Fragmentariska bilder svävar
som satelliter runt min planet
Men jag ser inte längre vad de föreställer
Ser bara orden

EGO

RÄDD

SNÅL

INSTÄNGD

och

OMEDELSAM

Önskar jag kunde
lägga mina händer på dina öppna sår
Sluta dem med min andedräkt

Så som du öppnade upp mig
Men du var den som helade
Hade kraften
Nu finns bara aska kvar.
Vart tog du vägen...?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carola Jeryd med Poeter.se id #6674 innehar upphovsrätten